

Nije gubila veru porodica Milićević iz Kostojevića kod Bajine Bašte da će njihov sin i brat Đorđe pregrmeti teške povrede pankreasa ni kada su im lekari saopštili da su šanse da on preživi male. Manje od jedan odst. Verovali su u profesora dr Bratislava Trifunovića i njegov tim sa VMA u čijim rukama je bio Đorđev život.

VLADIMIR LOJANICA

Danas, kada se on oporavlja i kada ga očekuju kod kuće, Đorđevi najmiliji kažu da se čuda ipak dešavaju kada pacijent stigne u ruke vrhunskog lekara i zahvalni su mu neizmerno. Takođe i lekarima iz Užica koji su Đorda dva puta operisali pre nego što je prebačen u Beograd.

U noći između 15. i 16. avgusta vozeći kroz rodne Kostojeviče, Milićević, mašinski inženjer zaposlen u jednoj firmi u Bajinoj Bašti i trubač koji svira u porodičnom orkestru, izgubio je kontrolu nad vozilom koje je sletelo s puta i prevrnuo se na krov. Udes je video njegov kum i pozvao komšiju koji je povredjenog vozača izvuкао iz olupine. Svestan, ali u teškom stanju, prebačen je u Opštu bolnicu Užice, gde je odmah operisan.

Užički hirurzi sanirali su mu unutrašnje krvarenje i izveli intervenciju na jetri. Posle dva dana, Đorđe je opet operisan, ovoga puta na debelom crevu koje mu je skracceno. Posle druge operacije dr Dragan Damjanović nam je objasnio da postoji sumnja na povredu pankreasa koja spada u najteže povrede i da bi najbolje bilo da bude prebačen u Beograd – priča za "Blic" Petar Milićević,

PODVIG Tim lekara VMA u poslednji čas spasao život mladiću

ĐORĐE JE IMAO UDES, ŠANSE DA PREŽIVI SU BILE JEDAN ODSTO

PROGNOZE DA ĐORĐE PREŽIVI BILE SU MINIMALNE. RADILO SE O TEŠKIM POVREDAMA OD KOJIH JE SMRTNOST PREKO 95 ODSTO

Đorđev brat.

Porodica je, kaže, želela da Đorđe nastavi lečenje na Vojnomedicinskoj akademiji, te je njihov ujak, objašnjava, stupio u kontakt sa profeso-

rom Bratislavom Trifunovićem, hirurgom iz ove ustanove. Milićevići su saznali da je dr Trifunović na bolovanju zbog virusa korona i da će ponovo početi da radi 2. septem-

bra, tri dana posle tog razgovora. Čim se prof. Trifunović vratio na posao, kontaktirali smo s njim i mi i dr Damjanović. On nam je objasnio proceduru prijema koja je brzo završena i Đorđe je već sutradan, 3. septem-

Odstranili su mu povredeni deo pankreasa, a zbog pucanja ovog organa pankreasni sok je napravio štetu po njegovom organizmu. Morali su da i da mu odstrane slezinu i skrate tanko crevo za čitav metar

bra po podne, primljen na VMA. Bio je u jako teškom stanju. Odmah su obavljena snimanja, za naredni dan je zakazana operacija – kaže Petar.

Za porodicu Milićević usledila je teška noć. Prognoze da Đorđe preživi bile su minimalne. Trifunović im je saopštio da su šanse za to manje od jedan odst, da je operacija ogroman rizik naročito posle toliko dugo vremena. On im je objasnio, kaže Petar, da se radi o veoma retkim i teškim povredama i da je u svetu smrtnost od njih preko 95 odst, i to pod uslovom da se pacijent operiše odmah. Kako vreme prolazi, rekao im je, šanse su sve manje, a od Đorđevog udesa prošlo je bilo već 17 dana. Ni tada Milićeviću nisu gubili veru.

Ako je ista bilo ohrabrujuće od onoga što nam je preneo dr Trifunović jesu reći da su užički lekari odlično zbrinuli Đorda. Moj brat je sutradan operisan. Odstranili su mu povredeni deo pankreasa, a zbog, kako smo razumeli, pucanja ovog organa pankreasni sok je napravio štetu po njegovom organizmu. Morali su da i da mu odstrane slezinu i skrate tanko crevo za čitav metar –

prenosi Petar.

Njegovom bratu i ocu, koji su sve vreme bili u Beogradu i na stalnoj vezi sa dr Trifunovićem, rečeno je da je operacija uspešno izvedena, ali da je Đorđe i dalje u jako teškom stanju. I sama informacija da je zahvat prošao uspešno bila je dovoljna Milićevićima da podgreju optimizam. Ali, već naredni dan zbog unutrašnjeg krvarenja Đorđe je opet morao u operacionu salu. Posle nje, stižu nove vesti od lekara – "uradili smo sve što smo mogli, stanje je teško, čekamo, nadamo se".

Dan po dan su prolazili, a svakim novim preživljenim Đorđevi izgledi da spase živu glavu su postajali veći. Puni 15 dana od prve operacije bio je životno ugrožen. Više nije.

Doživotno smo zahvalni velikom čoveku prof. dr Bratislavu Trifunoviću, osoblju Hirurgije VMA, gde se moj brat i sada nalazi, anesteziolozima iz šok sobe koji su nas svakodnevno izveštavali o njegovom stanju, lekarima užičke bolnice koji su dali sve od sebe. Đorđe je sve bolje, oporavlja se, uskoro će u Kostojeviče. Nedostaje u kući i našem orkestru. Svirka s njim i bez njega nije ista – srećan je Petar Milićević. ■